

ІНДУСТРІАЛЬНА ЮНІА ЛІСОВИХ І РІЛЬНИХ РОБІТНИКІВ.

На протязі цього року та юнія поширила свої впливи і поле діяльності по цілій країні.

Юнія має зараз досить активні відділи в степових провінціях і кілька відділів в Бритиш Колумбії, не згадуючи вже про ті, що існують в провінції Онтеріо. Кілька відділів є зараз в процесі організування в степових провінціях, де юнія організує гарвестерів і в тім самім часі пробує організувати маси лісових і кемпових робітників. В дистрикті Порт Артур зорганізовано дять нових відділів. Вислід активності цих нових відділів є надзвичайно добрий і він навіть відбувається в здоровому впливові серед місцевих масових організацій, бо велике число мандруючих робітників, яке живе в фермерських дистриктах, даєся втягнути до участі в організації праці. Відділи в степових провінціях вєспіли згуртувати довкола себе сотки мандруючих робітників і ми є певні того, що ці організовані робітники будуть впливовим чинником в організуванні безробітних робітників.

Теперішній уряд і великі підприємці вже планують організувати допомогові кемпи, головним завданням яких буде експлуатувати робітників на як найбільшу скало і обнижити заробітну платню до мінімуму. Ми можемо бути певні, що ці “допомогові” кемпи стануть дійсними невіданими загорадами, метою яких буде знижити боєвість і опір робітників. Індустріальна Юнія Лісових і Рільних Робітників вже зачала організувати робітників до боротьби проти цієї нової форми визиску, який буде провадитися під покришкою “допомогової праці”. Юнія має заложувати кемпові комітети в тих “допомогових” кемпах, як також і у всяких інших кемпах, щоб таким способом вести робітників до боротьби проти обниження заробітної плати і проти погіршення обставин.

В кожній місцевості, до якої надливають безробітні, юнія поорганізує секції безробітних і звиче ці секції з загальним рухом безробітні по цілій країні. Мітинги будуть відбуватися в салях і на вулицях так часто, як це буде можливо. Поведеться пропаганда в урядових і приватних емплоймент офісах при помочи фінляндських і українських масових організацій і під проводом комуністичної партії. Юнія поорганізує відділи в кожнім фар-

мерським центрі, де є фермерські робітники. Цей період безробіття і фінансової депресії не спинить нашої боєвості, навпаки, він згуртує великі маси робітників, викинених з праці через кризу, в лави революційних рідів. По цілій країні розкинутья дєтючки, памфлєти і іншу літературу, в яких буде закликатися робітників до боротьби проти теперішніх неносимих обставин. Індустріальна Юнія Лісових і Рільних Робітників зможе виконати рішення останньої конвенції і створити дійсну боеву машину між мандруючими робітниками. До цього часу наша юнія була головною організацією робітників, що рубало дерево на папір і її активність концентрувалася в Онтеріо між фінляндськими і шведськими робітниками.

Зараз юнія має свої відділи в кожнім більшим центрі і в місті в Канаді і вона обнімає робітників всіх народностей. За допомогою масових організацій і при партійній підтримці наша юнія стане одним з провідних чинників класової боротьби в Канаді.

Є це обовязком членів масових організацій і партійних груп організувати юніюні відділи і вибрати комітети акції в кожній можливій місцевості, бо це є єдиний спосіб, в який ми зможемо зорганізувати маси мандруючих робітників. Члени лівого крила і масових організацій мусять жити своєю впливу і своїх організацій, щоб витворити більш симпатичне відношення до нашої юнії. Всі наші плани можна легко перевести в життя, як тільки наші товариші зрозуміють, що це вимагає серйозної уваги і участі кожного товариша зокрема.

Десятки тисяч робітників мусять бути організовані, без огляду на кошт і зусилля, їх треба буде втягнути разом з іншими революційними робітниками в боеву юнію класової боротьби за кращі обставини для працюючої класи. Рішальним чинником в боротьбі за долавання капіталізму буде організування і провід цих робітників в їхніх боротьбах. Організуванням Індустріальної Юнії Лісових і Рільних Робітників ми не лише допомагаємо організувати робітничий клас в Канаді, але причинаємося до загального революційного руху в цілій світі.
Центральний Офіс І.Ю.Т.Р.Р.

ОТАК ВИГЛЯДАЄ “СВОБОДА” РОБІТНИЧО-СЕЛЯНСЬКОЇ ПРЕСИ НА ЗАХ. УКРАЇНІ

Робітничо-селянську пресу на Західній Україні, уармленій Польшею, раз-ураз заарештовує поліцейська влада Пілсудського й конфіскує. Усі робітничо-селянські часописи виходять з важким трудом, повні білих плям, з яких викреслює поліція статті, що висвітлюють скрутне положення трудящих Польщі.

ЧУДО ІЗ ЧУД НАД ВИСЛОЮ

Пан Пілсудський про соймових послів, про конституцію і про інші чудосі над Вислою.

Польська преса друкує розмову з Пілсудським. Ця розмова — як звичайно... весела. Найперше Пілсудський сказав, що послі до Варшавського союму є тільки на те, щоб по дурному запитувати і по дурному говорити. Демократизм і парламентаризм ведуть до ошукування народу. Шеф кожного уряду є дівчиною від всього, але Пілсудський не дасть себе надуківати. Польська конституція є дурна і брудна (нехлюйна) і має вигляд страви зложеної з гнилої шинки, надгнилої солонини і кислої капуста. Гнила шинка є для президента держави, гнила солонина для шефа уряду, а кисла капуста для послів. З того виходить страшливий сморід, від якого йоне ція вулиця Вейська (там польський сойм). Отже треба змінити конституцію. Але її не можуть змінити послі, що хомова — як звичайно... весела. З того виходить страшливий сморід, від якого йоне ція вулиця Вейська (там польський сойм). Отже треба змінити конституцію.

Але її не можуть змінити послі, що хомова — як звичайно... весела. З того виходить страшливий сморід, від якого йоне ція вулиця Вейська (там польський сойм). Отже треба змінити конституцію.

НЕДОСТАЧА ТЮРЕМ В ІНДІІ.

Через недостачу тюрем — в Індії мляни перебувають на тюрми. — Щоб примістити політичних в'язнів — звільняють кримінальних злочинців.

До цілої серії криз, що, як перестиглі яблука з яблуні, спали на голову англійській Індії, приєдналася ще одна. І дуже загрозлива. Дуже, так мовити, дражлива. Пекуча.

Нагальна. І відповідальна. Коротенько казавши, одна з тих криз, що не “терять отлагательства”, одна з тих проблем, що вимагають розв'язання ось-ось вже зараз і в кожному разі не пізніше за тригоного року.

В комісію такої проблеми не передали. І “пророблювати” теж ніколи. Та що довго балакати, “хоч круть-верть, хоч верть-круть”. Одне слово: діло-труба. І виходу, розв'язання задачі, чи хоч натяку на нього, не видно. Самі подумайте: “ЛОНДОН. Всі тюрми Індії переповнені політ'в'язнями. Провінціальний уряд Бенгалі гарячково вишукує нові приміщення для в'язнів. В районі Ультаданга на тюрму обертають запушений мляни. Дочасно звільнюють кримінальних злочинців, щоб на їх місця посадити політ'в'язнів”. Оце криза, так криза. Прорив так прорив. У всетюрменному масштабі. Чорта лісного й розв'яжеш! Нівкі тут запустілі мляни не допоможуть. Поможє тільки один спосіб. Радикальний. Так мовити, прямої дії. Слухайте ж, ваша “робітничо-селянська” віде-корольська величність, лорде Ірвінгу! Даємо пораду безкоштовно. Досить кустарництва і “сиротатних тюрем! Більше раціоналізації, менше браку і втрат на виробництві! Далеко краще і надійніше просто обставити колючим дротом всю Індію. Одна велика удосконалена тюрма, замість десятків тисяч розпоросених тюрмо-подібних установ. Одна, — з кількома, також огороженими колючим дротом, провінціями-відділами. З кількома адмістративними, також огороженими районами-секціями в кожному підвідділі. З кількома десятками, також ретельно огорожених, селтюрм корпусів в кожній секції. З кількома тисячами чудово заплутаних колючим дротом дворів — камер. Яка струнка організація! Яка чіткість роботи! І ви, пане лорде, в центрі як головний тюремник. — Визнайте, що перспектива справді блискачка. Поспішайте ж, лорде Ірвінгу. Поспішайте, бо, чого доброго замість обертати мляни на тюрми, Індійські трудящі почнуть повертати тюрми на мляни.

Альманзор. ЗГОРІЛА ЛЬВІВСЬКА ЕЛЕКТРОСТАНЦІЯ. У львівській міській електротри при вулиці Чернецького згорів в дні 19 серпня великий магазин з приладами. Причинна пожежі невідомо, хоча підозрівають, що це сталося наслідком підпаду. Шкода вийняла біля 100,000 злотих.

ОПОРТУНІЗМ В ПРАКТИЦІ.

Плачєння вкладок до партії стоїть дуже зле. — Час покласти цєму край.

Плачєння вкладок партійного членства, від якого залежить організаційна робота партії, є в дуже поганім положєнні. Це витворєє таку ситуацію, що робить успішну роботу дестьє разів тяжшою, як того вимагають обставини. В цьому часі, коли можливості для праці є більші, як будь-коли передтим, наша змога повести цю працю є спараліжована браком фондів.

Коли ми застановимося серйозно над третім періодом і дійсно думаємо те, що ми говоримо в справі радикалізації робітників, то повинні на те, щоб теперішнє недбалєство в справі плачєння вкладок, продовжалось, значить те саме, що заперечувати свої діла словами. Багато говориться про “опортунізм” і “праву небезпєку”. Тут маємо конкретний і практичний образок цєго. Правдою є, що реорганізація плачєння членських вкладок, опертєх на дистриктовій базі, цілком правильне діло, причинилася до деморалізації в плачєнні вкладок. Ця реорганізація існує вже майже рік. Час вже, щоб між групами, дистриктом і центром настали правильні зносини. Теперішній навал праці і зрєст видат-

ків в дистриктах причинився до того, що Дистриктовий Комітет видає на цю працю гроші, які повинні бути виддані до центра. І хоч треба побізнати, що великий тягар роботи спадає на Дистриктові Комітети, то однак пояснювати собі цє тим, що Центральний Комітет має роздєлитися, було б фатальним. Все ж таки є це важне діло всіх партійних членів, щоб де висинити. Помимо кризи, безробіття між членами нашої партії і зубожіння між багатєм нашими членами, членські вкладки повинні бути головним завданням для тих з нас, що працюють. Теперішній період вимагає від нас більших завдань і це є-одно з них.

Кожна група нашої партії мусить трактувати це завдання, як одно зі своїх головних справ в теперішній часі. Кожне Дистриктовє Бюро мусить агітувати за точним плачєнням членських вкладок, щоб тим способом одержати потрібні фонди для нашої праці.

Це є опортунізм в практиці! Ціла партія мусить застановитися над потребою, щоб цє завдання було перемогти.

ЦК Компартії Канади.

“ФОРОВ” В НЕБЕЗПЕЦІ.

Боева газета бідних фермерів в англійській мові є у великій небезпєці. Спішіть її з допомогою.

“Форов”, боевий орган бідних фермерів, находитися в небезпєці і може перестати виходити. Кошти друккування накопичилися і зараз грозить йому небезпєка, що коли він не буде регулярно виходити, то поштові привілеї будуть сканцєльовані.

Через цілих майже шість років “Форов” борюєся, щоб втриматися при житті. Товариші, які працювали над тим, щоб він виходив, жили серед дуже тяжких обставин. Льовязьні фермери зробили все, що було в їх силі, щоб газета виходила. Тепер настала така тяжка криза, що багато наших читачів між бідними фермерами не можуть відновити свої передплати. Пшєниця впала так низько, чого не було від 1914 року і фермери залізли в довги глибоше як будь-коли передтим. Через те обставини “Форва” стали хронічним явищем.

Як практичний приклад товариства і єдності між робітниками міста і робітниками ріллі передплата на “Форов” в теперішній часі буде великої ваги. Газета є великою помочєю і користю для боєвих робітників, які бажать знати, що діється на фармах. Багато робітників цє несуться з упевдєнням, які газета поможе побороти.

Тому ми апелюємо до вас, товариші робітники, заслати свої передплати або малі жєртви на “Форов”. Передплата вносить \$1.50 річно і треба її заслати до “The FURROW”, Room 3, Grainger Bldg., Saskatoon, Sask. Сповніть свій обовязок!

ПЛАН МОРЬСЬКОГО ЗБРОЄННЯ РУМУНІІ.

Відєньська “Райхспост” довідєється, що румунські військові кола, в звязку з візитом англійської флотії, обмірковують плани морських зброєнь. Румунія вирішила передати замовлення на морське зброєння англійській промисловості, залишивши французькій — на суходільнє зброєння.

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ!

ЧИТАЙТЕ І РОЗПОВСЮДНЮЙТЕ ТАКІ ЧАСОПИСИ І ЖУРНАЛИ:

“УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ” одиний український робітничий часопис в Канаді, виходить три рази на тиждєнь. Передплата: \$4.00 на рік, \$2.00 на півроку.

“ФАРМЕРСЬКЄ ЖИТТЯ” одиний дійсно фермерський український часопис в Канаді, що боронить інтерєси працюючого фермерства. Передплата: \$2.00 на рік, \$1.00 на півроку.

“РОБІТНИЦЯ” одиний журнал в українській мові для працюючого жіноцтва, виходить два рази на місяць. Передплата: \$1.50 на рік, 80 центів на півроку.

“БОЮВА МОЛОДЬ” одиний журнал в українській мові для української роб-фарм. молоді, виходить раз на місяць. Передплата лише 50 центів на рік.

Передплату на повні часописи і журнали посилайте або на імє кожного часопису окрема, або на імє Я адресу:

WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASS'N, Ltd. Cor. Pritchard & McGeorg Sts. Winnipeg, Man.

ЕРІХ МАРІА РЕМАРК На західньому фронті без змін

Переклав з німецької мови Ж. Бургарт.

(51)

(Продовження)

Спочатку приміщення вимощуємо матрацами, що їх витягаємо з сусідніх домів. Саадатський зад теж любить сидіти на м'якому. Лише середина приміщення вільна. Тоді ми приносимо ковдри та перини, чудесні м'які речі. Цього ж у селі досить. Альберт та і знаходимо складане ліжко з магагої, з блакитним шовковим багдахном, та з мерзаними фіранками. Ми впріваємо, мов ті малі, переносачи його, але чогось подібного не можна ж прогавити, тим більш, щі через декілька дєнь воно буде однаково знищенє постридами. Качинський та я складаємо маленький патруль та обшукуємо хату. За короткий час ми вже маємо десятьок яєць та 2 фунти досить свіжого масла. Раптом в одній саї розлягаєтьє трєск і кризь стінку летить задізна грубка, повз нас, та знову вилітає кризь стінку на віддалєнні двох метрів від нас. Дві діри. Цє з будинку, що проти нас, туди влєчула граната.

“Маємо щастя”, — вєміхаєтьє Качинський, і ми шукаємо далі. Раптом ми насторожуємо

вуха і біжимо. Потім ми зупиняємося, як зачаровані: в маленькому хліві вєчать двоє живих поросят. Ми протираємо очі та обережно знову заглядаємо: вони справді є. Ми хапаємо їх: без сумніву, цє двоє справжніх молодих свиней.

Цє буде чудова їжа. Приблизно 50 кроків від нашого притулку стоїть маленький будиночок, що був за офіцерську квартиру. В кухні є величєзна плита з двома рашперами, з сковорідками, горщиками та казанами. Все є, навіть сила дрібно нарубаних дров у хліві — справжня зачарована країна.

Двоє людей зранку на полі шукають картоплі, моркви та молодого горошку. Ми розшукуємо і не бажаємо консервів з провіантської бази, а лише свіжих продуктів. В спіжарні вже лежать дві голови каляфіорів.

Поросят уже зарізано. Качинський цє організував. До печені ми хочемо зробити картопляні пундики. Але немає тертушки для картоплі. Цє ми теж швидко залагоджуємо. В бляшані покришки ми цвяхами набиваємо багато дірок і вже тертушки готові. Троє чоловіків натягають грубі рукавички, щоб не стерти пальців, двоє інших обтирають картоплю, і справа швидко посувається.

Качинський готує поросят, моркву, горох та каляфіори. До каляфіорів він навіть приготує білу підливу. Я печу пундики, все по чотири на раз. Через 40 хвили я вже винайшов, як підкидати сковорідку, щоб пундики, вже з одного боку готові, підлетіть вгору, в повітрі перекинувшись та знову впали на сковорідку. Поросят жаримо цілими. Всі стоять

навколо, мов коло вівтаря.

— Тимчасом надійшли гості, два радіотелеграфісти, яких ширю запрошуємо до їжі. Вони сидять у кімнаті, де стоїть піаніно. Один грає, другий співає “На Вєзєрі”. Він співає з почуттям, але з мідним саксонським акцентом. Проте, ми зворушені слухаємо, готуючи на плиті всі ці чудові рєчі.

Потроху ми помічаємо, що буде бавовна. Прив'язані балюни почули дім з нашого димаря, і нас обстрілюють. Цє ті прокляті маленькі розривні гадючки, що роблять таку малу дірку і так далеко та низько силляться. Все ближче свєтить навколо нас, але ми ж не можемо покинути їжі. Бандити влучають добре. Декілька обламків влітають вгору в вікно кухні. Печєня вже скоро буде готова. Але пєкти пундики тепер трудніше. Гарматні лєжать густо, так що обламки все частіше лякають по стіні будинку або влітають у вікно. Кожного разу, почувши свєст, я припадаю на колїна з сковорідкою та з пундиками в руках, і тулюсь до стїни. Зараз потім я знову випрошуюсь та печу далі.

Саксонці перестають грати; — обламком влучив у піаніно. Ми теж потроху кінчаємо та організуємо відступ. Після наступного пострілу два чоловіки беруть горщики з городинкою та біжать 50 метрів аж до нашого притулку. Ми бачимо, як вони зникають.

Наступний постріл. “Всі присідайте, а потім двоє підтюпєм несуться з великим дєбанком кави і дістаються до притулку ще перед новим пострілом. Тепєр Качинський та Кроп виконують бли-

скучий номер: беруться за велику сковороду із золотисто-жагареними поросятами. Виття, згнання коліи, і вже вони біжать 50 метрів позем.

Я цє жарю свої останні 4 пундики; при цьому мені доводиться двічі присідати, але на рєшітє щє тільки 4 пундики, і цє моя улюблена страва.

Тоді я хапаю полумисок з високою горою пундиків на ньому і тиснує через хатні дєвері. Сичить, грюкає, і я галопом несусь, притискуючи обома руками полумисок до грудей. Я майже вже долєб, коли свист збільшуєтьєся; я лечу мов олень, завертаю за бетонну стінку, обламки клацають по стїнці, я падаю по східцях униз, лікті мої побиті, але я не загубив ні одного пундика і не перекинув полумиска.

О другий години починаєтьє обід. Він триває до 6-ої години. О пів до 7-ої ми п'ємо каву — офіцерську каву з провіантської бази, — і куримо офіцерські сигари та цигарки — також з провіантської бази. Якраз о пів до 7-ої починаємо вечеряти.

О десятий години ми викидаємо за дєвері поросці кістки. Потім іде коньяк та ром, також з благословєної провіантської бази, і знову довгі, товсті сигари, з підверзаним пузом. Тьяден доводиться, що лише одного бракує: дивчат з офіцерської кюбу.

Пізно ввечєрі чути нявкання, маленька сіра кішка сидить біля входу. Ми її кличємо й гудємо. Тоді у нас знову прокидаєтьєся апетит. Жуючи, ми лягаємо спати.

(Далі буде.)